

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/44/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201473
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201473.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: E. O., V., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, Štefánikova trieda 88, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 4796/2013 zo dňa 22. augusta 2013, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/54/2013-20 zo dňa 19. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/54/2013-20 zo dňa 19. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici zastavil konanie vo veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 28Sp/54/2013. Navrhovateľka sa podaným opravným prostriedkom domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 4796/2013 zo dňa 22.08.2013, ktorým Centrum nepriznalo navrhovateľke nárok na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutie odôvodnilo tým, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Tým nebola splnená jedna z troch podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc uvedených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“).

Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľka napriek uzneseniu č. k. 28Sp/54/2013-15 zo dňa 24.02.2014, ktorým navrhovateľku vyzval na doplnenie náležitostí opravného prostriedku a odstránenie vád podania, tieto nedoplnila a neodstránila. Krajský súd v Banskej Bystrici teda dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jeho vecnému prejednaniu a tieto nedostatky ani na konkrétnu a podrobnú výzvu neboli odstránené, bolo dôvodné, aby súd konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil. Súd je

viazaný rozsahom opravného prostriedku a nemôže jeho obsah nahradiť ani doplniť. Navrhovateľka ani v podaní, doručenom krajskému súdu dňa 13.03.2014, ani v podanom opravnom prostriedku zo dňa 30.08.2013 voči rozhodnutiu Centra neuviedla, čo chce opravným prostriedkom dosiahnuť, t.j. svoj návrh na rozhodnutie súdu.

Proti uvedenému uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie a uviedla, že nie je spokojná s uznesením o zastavení konania. Žiadala, aby jej bol ustanovený právny zástupca na zastupovanie vo veci pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/25/2010, ako aj vo veci poisťnej zmluvy na domácnosť vedenej pod č. 4796/2013 a č. 37627/13 Centrom právnej pomoci v Nitre. V podanom odvolaní tiež poukazovala na to, že jej bolo odňaté právo na spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie. Uviedla jednotlivé udalosti od roku 2010, keď podala návrh proti MUDr. E. A.. Poukázala na nesprávne doručovanie Centru právnej pomoci v Nitre a Hlohovci. Poukázala aj na konanie pred Okresným súdom Nitra a Krajským súdom v Nitre a vzhľadom na množstvo skutočností už podľa jej vyjadrení vzniklo 40 sporov z jedného. Uviedla, že chce dosiahnuť, aby mala nárok na právnu pomoc a na právne zastúpenie pred odvolacím súdom, resp. dovolacím súdom, pretože bez advokáta nemôže podať dovolanie. Poukázala na množstvo sporov a prípisov, na ktoré musí odpovedať. Uviedla, že nemá počítač, ani internet, je bez finančných prostriedkov a musí sa súdiť aj o dôchodok, čo trvá už 7 rokov a doteraz nemá skončený pracovný spor na súde. Na záver uviedla, že sama si potvrdenia nevystavovala, vystavil jej ich lekár. Nevie uviesť, z akého dôvodu bolí u zamestnávateľa považované za neplatné. Takisto nepodpisovala poisťnú zmluvu, ktorá jej bola zaslaná na dom a jej meno.

Odporca k podanému odvolaniu navrhovateľky uviedol, že v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu súdu o zastavení konania nedošlo k takým vadám konania, ktoré by odôvodňovali vyhovie podanému odvolaniu. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľky (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250m ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Prvostupňový súd vyzval navrhovateľku uznesením č. k. 28Sp/54/2013-15 zo dňa 24.02.2014 na doplnenie náležitostí podania, konkrétne na uvedenie konečného návrhu. Krajský súd v predmetnom uznesení na doplnenie náležitostí podania uviedol, že v správnom súdnictve je možné v zmysle § 250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie odporcu len potvrdiť alebo ho zrušiť a vec vrátiť odporcovi na

ďalšie konanie. Krajský súd v predmetnom uznesení navrhovateľku poučil o tom, že v prípade, ak nebudú nedostatky podmienok konania odstránené, súd opravný prostriedok navrhovateľky odmietne podľa § 250p O.s.p. Navrhovateľka síce v stanovenej lehote doručila krajskému súdu podanie, avšak neodstránila vady podania v zmysle uznesenia č. k. 28Sp/54/2013-15 zo dňa 24.02.2014. V predmetnom podaní popisovala skutočnosti týkajúce sa uzatvorenia poisťovnej zmluvy s externou agentkou poisťovne Allianz. Ďalej popisovala skutočnosti, okolnosti a svoje vyjadrenia ohľadom predmetu sporu poisťovnej zmluvy.

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva navrhovateľke z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Zákon kladie na obsah žaloby ako podmienky všeobecné (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.), tak aj podmienky osobitné pre správne súdnictvo, ktoré sú obsiahnuté v § 249 ods. 2 O.s.p. Žaloba musí preto obsahovať označenie napadnutého rozhodnutia, označenie všetkých účastníkov konania aj účastníkov konania pred správnym orgánom (včítane osôb zúčastnených na konaní), presné označenie výrokov, ktoré žalobca napáda (najmä ak rozhodnutie pozostáva z viacerých výrokov), a žalobné dôvody. Zo žaloby musí byť pre súd jasné a zrozumiteľné, aké žalobné dôvody uvádza žalobca na podporu svojho tvrdenia podľa § 247 ods. 1 O.s.p., že dotknutým rozhodnutím bol na svojich právach ukrátený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za žalobcu nahradiť žalobné dôvody ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Nakoľko predmetom súdneho preskúmania je predovšetkým zákonnosť rozhodnutia (nie iba jeho vecná správnosť) má včasné, správne a úplné formulovanie žalobných dôvodov zásadný význam.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p., ako aj súdnej judikatúry a ustálenej súdnej praxe (bližšie napr. ZSP 1/1997, R 64/1998, ZSP 8/1998, R 58/2001, R 95/2004, ZSP 5/2005) treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie a zdôvodnenie žalobcu, že rozhodnutím alebo postupom, ktorý napáda, bol ukrátený na svojich právach, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Ďalej musí žalobca tvrdiť, že správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia porušil zákon, a to tak, že odkáže na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, či už hmotného, alebo procesného práva. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený. Obligatornou náležitosťou žaloby je teda povinnosť žalobcu tvrdiť, že správne rozhodnutie alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnomu predpisu a toto tvrdenie právne odôvodniť. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Nedostatok žalobcovho tvrdenia, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený zákon alebo iný právny predpis, predstavuje vadu žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. Za nedostatok žaloby sa považuje aj jednoduchý odkaz na námietky, ktoré žalobca vzniesol v správnom konaní, napríklad v rámci kontroly, dozoru alebo v správnom odvolaní. Taktiež je neprípustný odkaz na dôvody inej súdnej žaloby.

Ako je už spomenuté vyššie, súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h O.s.p. viazaný a nemôže ho prekročiť. Z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, s výnimkou, ak zrušuje rozhodnutie správneho orgánu podľa § 250j ods. 3 O.s.p.

V konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. musí opravný prostriedok obsahovať aj konečný návrh výroku o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a vrátení veci žalovanému správnomu orgánu.

Navrhovateľka v opravnom prostriedku podanom dňa 09.09.2013 neuviedla, aký konečný návrh vo veci robí. Uvedený nedostatok neodstránila ani po doručení uznesenia na odstránenie nedostatkov podania č.

k. 28Sp/54/2013-15 zo dňa 24.02.2014. V podaní zo dňa 06.03.2014 poukazovala na skutočnosti iného súdneho konania a nie konania vo veci odvolania voči rozhodnutiu Centra o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci.

Zároveň prvostupňový súd poučil navrhovateľku, že v prípade neodstránenia nedostatku podania v stanovenej desaťdňovej lehote, konanie zastaví. Toto uznesenie navrhovateľka prevzala dňa 01.03.2014, avšak ani v podaní, doručenom súdu dňa 13.03.2014 navrhovateľka nedoplnila požadované náležitosti.

Za týchto okolností aj odvolací súd dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky trpí závažnými nedostatkami, ktoré bránia jeho vecnému prejednaniu, a tieto nedostatky ani na konkrétnu a podrobnú výzvu súdu neboli odstránené. Nakoľko súd je rozsahom opravného prostriedku viazaný a nemôže jeho obsah nahradiť ani doplniť, nie je splnený základný predpoklad pre postup súdu podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. a treba súhlasiť s právnym názorom krajského súdu, že bolo dôvodné konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., § 250l ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá, § 250k ods. 1 O.s.p., § 250l ods. 2 O.s.p., keďže navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.